UNUTMAYINIZ! AFACAN
PERŞEMBE 23 AĞUSTOS 1934 No. 97
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Bir de Afacana göre

POLİS — Bu ne hal Afacan? Ortalığı toz toprak içinde bıraktın..

AFACAN — Ne yapalım amca.. Her tarafta tifo var diyorlar, ben de bir mikroskop getirmiye gidiyorum.. Bizim mahallede de var mı yok mu onu anlıyacağım!...

AFACANLA BAŞBAŞA

Sevgili kardeşlerim:

Yazı hepimiz güle güle, lene eğlene geçirttik ve çiriyoruz..

Tatilin güzel günleri ne cana yakın ya..

Hergün denizde yüzmek

Hergün gezinti..

Hergün, güzel memletimizin güzellikleri için ömrümüzün çocukluk kikalarını güzelce gerip durduk..

Artık biliyorum.. İçiniz birkorku var. Bu, korı başı boşluktan kurlmanın bizeverdiği yük burkuntusudur.

Ama ne ehemmiyeti var. İşte yine ayni çatı, aynı ektep duvarları içinde plu yaşama günleri yakşıyor..

Şimdi sizi daha çok ıldürmek zamanı gelior.

Sizi daha çok kahkahalarla bir bomba gibi patlatmak benim borcum değil de kimin?

İşte iki senelik bir gazetecilik ömrünün sonuua iki sayı kaldı.

Tam dok.....saan....se....-kiz... Sayı sizinle baş başa günlerimiz geçti..

İki sayı sonra, nasıl 100 yıl bir asır ediyorsa, sayılarımızın de bir ası oluyor.

Gelecek haftalardan sonra size daha başka bir yüzle çıkmak istiyorum....

İşte bu sayıda bile bir başkalık var değil mi?.

Elbette olacak...

İnsanın bile yüzü yıl yıl benzemiyor..

Fazla söze ne hacet...

Afacanınızın ne kadar mükemmel bir gazete olacağını pek yakında göreceksiniz...

AFACAN

DENİZ ŞARKISI

Benim hoşuma gider yazın durgunken deniz,
Fakat dalgalanınca ne bet kalır ne beniz!..
Suda kulaç vururum akşam, sabah bendeniz,
Herkes plâja koşar, kapınca mayosunu,
Dostlar!.. Fazla severim ben deniz banyosunu!..

■

Şöyle yüksek bir yerden atlarım balıklama,
Kollarım kesilirse hemen çıkarım amma:
Çünkü sonra olurum ben balıklara mama,
Reva mıdır torikler yesin böyle tosunu,
Dostlar!.. Fazla severim ben deniz banyosunu!..

KAPTAN

Baban büyük adam mı?

Afacan — Herkes babamın önüne geldikleri zaman başlarını önlerine eğerler..
Şişko — Baban büyük adam mı?
Afacan — Hayır, berber!.

DENİZ ŞARKISI

Faydalı birşey var mı deniz gibi acaba,
Geç vakitlere kadar hergün yüzerim caba!..
Güneşte çok yanamam, benziyemem araba,
Pantalon gibi giydim babamın mayosunu,
Dostlar!.. Fazla severim ben deniz banyosunu!..

■

Koskoca bir topum var.. Onu gören apışır,
Sularda fırlatınca, çocuklar hep kapışır!..
Kıyılarda gezerken ayağıma yapışır
Zümrüt gibi yemyeşil kayaların yosunu!..
Dostlar!.. Fazla severim ben deniz banyosunu!..

AFACAN

Niçin kabadayı imiş?

— Afacan, nekadar kabadayi oldun ha!.. Önüne geleni bir yumrukta yere seriyorsun....

Afacan — Elbette, her cuma stadyumda futbol maçlarını seyretmeğe gidiyorum.

Dilenci ve Afacan

Afacan — Seni iki gün evvel gördüm topaldın, dün sabah gördüm kör olmuştun, bu gün de kolunun birini saklayip çolak olmuşsun... İnsanın elinde bu kadar san'atı olur da hiç dilenir mi? Git te sinema artisti. ol!.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin arkadaşı Fahire havada uçan uçurtmanın ipini tutunca birdenbire yerden havalandı.

— 21 —

Ben ona, köprüden bahsetmeği daha muvafık buldum. Hesap ettim ve bunu ödemeğe imkân olmadığını zannediyorum:

59 Lira Bedrinin hesabına
10 „ Buket
100 „ Annemin çantası
2 „ Doktorun yol masrafı
2 „ Keza benimki de
60000 „ Demirvolu köprüsü

Fakat bununla beraber, bir Nisanı sevdiğinden dolayı küçük bir çocuğun ayaklarını kesmek herhalde haksızlıktır. Beni bir kere daha affetmesi için doktora mektup yazmasını Lemandan rica ettim. Doktor, şakalarımı bu defa da unutmağa çalışacağına dair cevap verdi.

Bedia, o kadar kızmıştı ki, eve geldiğim zaman benimle konuşmak bile istemedi. Acaba sersem telgraf memuru hesap pusulasını niçün ödememiş ve dilini tutmamış.

XV

Çetin tayı nasıl haketti

Annemle babam, Lemana bir hafta misafirliğe gittiler, doktorla nişanlısı otelde bulunuyorlar; evde benden, Bedia ve hizmetçilerden başka kimse yok. Annem bu zaman zarfında Çetinin hiçbir yaramazlık yapmıyacağını ümit ettiğini, aksi taktirde daima beni düşünerek üzüleceğini söyledi. Ben, hiç merak etmemesini, kuzu gibi iyi bir çocuk olacağımı, mektebe muntazaman devam edeceğimi ve dersler bitince doğru eve geleceğimi, ablamı dinliyeceğimi ve uslu duracağımı söyliyerek onu inandırdım. Babam da vadettiğim gibi hakikaten akıllı bir çocuk olduğum taktirde, kasabın kendisine 70 liraya bıraktığı tayı bana alacağını söyledi. Ben 6 velospit yerine, bir tayım olmasını daha ziyade isterdim. Kasabın bana ondan bahsettiğindenqeri her gece onu rüyamda görüyorum. Ben, sütlâç gibi iyi olmağa bütün mevcudiyetimle çalışacağım.

Hizmetçi Behiye, herşeyin meramla olduğunu ve bir hafta kolayca uslu durabileceğini söylüyor: Bir kere tecrübe etmeli, yalnız o hiçbir zaman çocuk olmadığı için buna nasıl vakıf olabileceğini anlamıyorum, mamafih tecrübe ederim.

Koşmlu canlı bir at. Bunun için bir hafta köpekleri taşlamamak ve mektebin haricinde dolaşmamak lâzım. Ertesi hafta caddelerde kurularak dolaşır ve Süzan ablamı otelde ziyaret ederdim. Hal ve hareketimi etraflıca hesap ediyordum.

Babamla annem daha dün gittiler. Dün oldukça uslu durdum. Annemin odasındaki aynayı kırdımsa da, bu kaza ile oldu. Halil ile birlikte orada top oynıyorduk ve Bedianın karışmaması için kapıyı kapamıştık. Top son derece yukarıya sıçradı, (ben onun içine Bedianın ayakkabılarından kesdiğim lâstik parçalarını doldurmuştum) Aynayı kırdı ve kolonya şişesi de devrilerek yeni örtüye döküldü; dışarıya çıktık ve avluda oyunumuza devam ettik.

Behiye annemin odasına girince çok şaşacaktı. Yağmur çilemeğe başladı ve içeriye girdik ben ablama çardakta oynamıya gideceğimizi söyledim. Yukarısı çok güzeldi, fakat bazı yerlerde döşeme olmayıp yalnız topraktı Onun beni taşıyıp taşıyamıyacağını anlamak istediğim sırada bu yer birdenbire çöktü ve olanca süprüntü yatak odasına döktdü. Tavanın alçıları halıyı ve ipek battaniyeleri fena halde buladı. Onun beni taşıyamıyacağını bilseydim. Süprüntülerin üstüne asla basmazdım. Yukarıda bir bavul mektup vardı. Uçurtma yapması için yüz tanesini Halile verdim, geri kalanlarını eski, tuhaf bir sobada yaktık, fakat sobanın dibi çıktı ve ateş döküldü, mamafih onu söndürdük; ben çarçabuk testimi aldım ve ateş sönünceye kadar su döktüm. Ne olsa da tayı alacağımı zannediyorum. Büyük bir kaza çıkmadı.

Biz, dedemin eski elbiselerini giyerek öğle yemeğine geldik ve Behiye onları geri götürmeğe mecbur oldu ve bu batıyarlıktı: Ateş daha büsbütün sönmemişti. Onu söndürmezden evvel epice pabuç eskittik..

Annemle babamın gideli iki gün iki gece oldu. Ben halâ uslu durmıya çalışıyorum. Tayı besli olarak almak için kasaba onu güzelce doyurmasını rica ettim ve o bunu vaddetti. Acaba taya biraz binemez mi idim? Söyledim ve oldu. Mektebe çok geç geldim, fakat bunu Bediaya söylemiyeceğim. Ben telgraf santralının önünde durdum: Trenin gelmesi yaklaştığından orada büyük bir kalabalık vardı. Attan inmeyip bağırdım:

— Merhaba!

Memur küçük pencereden:

— Merhaba! diye cevap verdi.

Kasabın yanına atımın üstünde geldiğim zaman onun küçük çocuğu ile biraz oynadım. O dana, ben de kasap gibi oynıyorduk. Fakat babası yetişmeseydi, dana kendisini öldürünceye kadar boğacaktı:

İpi çok hızlı çekiyordu, ben burada kabahtli değilim, dana ileriye atılıyor ben ise yalnız ipi sımsıkı tutuyordum.

Fahire birdenbire kuş gibi havaya yükseldi.

Kasap mektebe gidersem daha muvaffak olacağımı söyledi ve ben de yola çekildim.

Mektepten gelince küçük Fahireyi yanıma çağırdım hava çok rüzgârlı idi ve biz yeni uçurtmayı uçurtmak için bahçeye çıktık. Onu bana doktor yapmıştı: Uçurtma çok büyüktü ve çok sağlam bir ipi vardı, kuvvetli rüzgârla yükselirken at gibi alabildiğine gidiyordu. Onu tek başıma tutamıyacağımdan çok korktum ve Fahireye bana yardım etmesini söyledim ipi onun beline sararak tahta perdeye kuvvetlice yaslanmasını tenbih ettim o esnada kedi köşeye kaçtı, ben Fahireye: "Allahaşkına ipi biraz yalnız tut, ben finoyu kıdırmak için kediyi tahta perdenin üstünde yakalamak isteyorum., diye rica ettim. Fakat kedinin kuyruğu tahta perdenin üstünde bulunduğu dakikada köpek havladı ve acı bir feryat işittim; arkama dönerken Fahirenin birdenbire kuş gibi havaya yükseldiğini gördüm. Onu ayakkabısından yakalamak istedim, lâkin muvaffak olamadım. Korkunç uçurtma ondan çok kuvvetli idi. Her halde o, bütün kuvvetile yaslanmamıştı. Uçurtmanın onu kolayca kaldırdığına hayret ettim. Ben daha "bir, iki, koca tilki,, demeden o, Kâmile Hanımların üç katlı evinin üstünde bulunuyor. Ona bakmak ne kadar eğlenceli idi. Her halde insanların onun nasıl uçtuğuna hayret ettiler: İp görünmüyordu. İhtiyar Şefika Hanım, sonra Bediaya: Kıyamet gününün gelmiş olması ihtimalinden bahsediyordu. Bütün şehir, muhakkak bir ölümden çocuğun bir mucize ile kurtulduğunu söylüyordu. Fahire, Kâmile Hanımların evinin üstünde bulunduğu sırada ip kopmuş ve dama düşmüştü. Bu dam, tesadüfen düz ve etrafında parmaklık olduğundan oraya çıkmaları ve onu almaları kolay olmuştu.

Onun hiç bir yeri zedelenmemiş, fakat benim güzel uçurtmam mahvolmuştu. Fahirenin babasının bana başka bir uçurtma vermek mecburiyetinde olduğunu zannediyorum.

Eğer o söylediğim gibi yaslanmış olsaydı, onu kaçırmazdı.

Behiye, battaniye üstündeki deliğin farkına vardı, fakat ben bunu her halde farelerin kemirdiğini söyledim.

Fahire uçurtmasız eve gidince son derece canım sıkıldı, ve biraz dolaşmağa çıktım.

Hava ılık, hoş ve hafifçe rüzgârlı idi, öyle bir hava ki insana balık avlamak hevesi gelir. Bedriden bir kaç olta iğnesile sicim aldım ve ilkbaharda boğulmak tehlikesi geçirdiğim göle kadar yavaş yavaş gittim.

Artık öğle olmuştu, fakat Behiyenin dağınıklığımı toplamağa uğraştığını bildiğim için bunu düşünmedim. Birkaç solucan çıkardım ve evvelâ olta ipile bir yığın çamur çektim, sonra iki balığı yakalar gibi oldum, fakat onlar tekrar suya daldılar. Hava kararınca, hemen hemen timsah gibi kalın, halis bir yılan balığı yakaladım ve kahvaltı için onu eve getirdim, lâkin evvelâ biraz şaka etmek istedim.

— Devamı var —

Izcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 34 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

— Nasıl mı kaçacaklardı?..

— Nasıl mı kurtulacaklardı...

Çok basit bu iş artık!.

Çünkü artık Yavuz Bey bütün bütün kendine gelmişti:

— Arkadaşlar, dedi, aklım başıma, yeni yeni gelmiye başladı. Hatıralarımı yeni yeni topluyorum.. size artık burada son defa bulunduğumuzu pek yakın zamanda hürriyet havasını teneffüsünü söyliyebilirim..

Odadakilerin hepsi:

— Nasıl, nasıl! diye atıldılar..

— Nasılı masılı yok!..

Bizim bir tayyare ile buralarda dolaştığımızı zaten Kayanın Erzurumdaki paşa babası biliyordu. Hele Aykut Beyin İstanbuldan bir sabah kaçırılması, Irak ve Süriye hududuna ait plânların kendisile beraber götürülmesi şüphesiz onları da kaç zamandır alâkadar ediyordu.

Ağrıdağ eşkıyalarının öldürülmeleri zaten bitmiş gibiydi.. ben öyle zannediyorum ki artık Dervişiekber namı altında buralarda dolaşan, kürtleri ayaklandıran, eski bir kale içinde hükümdar süsü takınarak çalışan (Lavrens) denilen bu İngiliz casusu ya Mehmetçiklerin eline diri diri düşecek veya hiç durmadan buradan kaçacaktır..

Belki hiç birşeyden haberi yok, belki var.. fakat şunu biliniz ki yakında kurtuluyoruz..

Aykut Beyi, hele Sevimi, Kayayı, Demiri, Altay Beyi bir şaşkınlık kaplamıştı.

Ne oluyordu?

Acaba Yavuz Bey aklını tekrar mı kaybediyordu.

Birbirlerine sokularak bu öğle vaktinde Yavuz Beyin macerası içinde kalpleri duracakmış gibi helecan içinde hepsi birden:

Ne olur Yavuz Bey bildiğinizi anlatınız, dedi.

Yavuz:

— Anlatacağım Kapıyı kapıyalım, su uyur. düşman uyumaz.. dedi.

— Sevim ilâve etti:

— Perin kulağı vardır.

Bunu söyler söylemez bir Ceylân çevikliğile oturduğu yerden kalkan Sevim kapıya koştu. kapadı ve yerine oturdu.

Yavuz Bey anlatmıya başladı:

— Buraya kıyafetimi değiştirerek girdiğim günden tam iki gün oldu. Arkamdan dolaşan İngilizle Iraklı iki casus tepeden tepeye atlıyarak koşarak atlatmış ve yerimi, izimi kaybetmiştim.

Akşam üzeri idi..

Uufuktan bir gölge belirdi... Baktım, bu bir tayyare idi..

Ağrı sırtlarından bu bir tayyare gittikçe büyüdü, büyüdü.,. motör sesleri gittikçe yaklaştı..

Tuhaf değil mi?..

O kadar alçaktan geçiyordu ki...

Evvelâ bunun bir yolcu tayyaresi olmasını düşündüm..

Belki bir İngiliz belki bir Rus, belki bir İran tayyaresiydi.

Fakat kanatlarına dikkat edince kırmızı ay yıldızımızı gördüm

Bu, bir Türk avcı tayyaresiden başka bir şey değildi.

Bu kadar iyi olmuştu ki bunu görür görmez kolalrımle işaretler vermeğe başladım.

Aramızdaki işaret olan ökstürükle :

— Öhhö, öhhö !..

Diye öksürmeğe başladım.

Tayyare bizim tayyarenin düz mahalline inmiye başladı..

Ve

İndi..

İçeriden bir yüzbaşı çıkarak Parolayı sordu. Söyledim.

— Aykut Bey ne oldu?. Kurtarabilecek misiniz?.. dedi.

Bütün olanı biteni anlattım. Hatta sizin bile şatoda bulunduğunuzu söyledim ve:

—Aykut beyle sevim hanımı, Kaya, Altay, ve Demir Beyleri ancak Dervişiekberin evlâdı süsü verdiği Kadiri kaçırmak mümkün olabileceğini ve bunun için şatoya gireceğimi söyledim.

— Sizi buraya kim gönderdi, dedim..

(Devamı var)

Monoloğ

Monloğ hastalığı

Başıma öyle bir belâ musallat oldu ki sormayın... Kime rastlasam kiminle konuşsam içimi döküp akıl danışmak istiyorum.

Hazır toplanmışken bir de size anlatayım da belki derdime bir çare bulan olur :

Epi oluyor... bir akşam üsüt mektepten çıkarken muallim bey koluma yapıştı: - Sen galiba iyi taklit yapıyorsun bir monoloğ versem gelecek müsamereye söyler misin?.. dedi. Ben de düşünmeden, olur! diyiverdim.

Diyiş o diyiş... o gün bugündür bende rahat huzur kalmadı. Müsamere olur monoloğ, mektep gezmeye gider monoloğ, eve misafir gelir monoloğ, varsa monoloğ yoksa monoloğ.

Vakıa herkesi güldürüp alkış toplamak da iyi, hoş şey amma şimdi imtihanlâr eskisi gibi değil ki... derslerime mi çalışayım monoloğ mu ezberliyeyim şaşırıyorum. Kafamın içi öyle karışıyor ki hani mümeyyiz sualı aklıma monoloğ gelipte taklitli bir cevap vereceğim diye ödüm patlıyor. Amma dinliyen nerede.. biraz şikâyet edecek olsam "çok nazlanma!,, diyip işin içinden çıkıveriyorlar.

En çok neye içerliyorum biliyor musunuz. Bana taktıkları yeni isme. Bazı yerlerde Mehmete Memo otomobil e oto dedikleri gibi bana mektepte Mono, yani monolokçunun kısası, demeye başladılar.

Eh, artık bu kadarı fazla idi doğrusu.. çektiğim sıkıntı yetmiyormuş gibi bir de ismim çeksin!.. Üç beş gün sesimi çıkarmadım, vaktaki muallim bey "haftaya hazırlarsın... olmaz mı ?,, diye elime yeni bir monoloğ tutuşdurur ben de kararımı verdim: "Bir daha sahneye çıkmıyacağım !,,

Tabiî bu kararı içimden verdim ve "olur!,, diye muallim beyin uzattığı defteri alıp cebime yerleştirdim. Günler geçti... ben verilen monoloğu değil okumak nereye koyduğumu bile unuttum. Nihayet müsamere günü geldi çattı.

Sabahın saat 8 i... evde herkes kalkmış bir ben ortada yok! Dokuz oldu bende ses yok!.. İçlerinde gene en meraklı annem çıktı.. ona doğru odama gelerek: "Ayol bu ne uyku... haydi kalk, sonra müsamereye geç kalacaksın!...,, diye yatağın yanına sokuldu. Tam sırası idi; gözlerimi mahmur mahmur yarı aralıyarak inler gibi cevap verdim:

"Vallahi bilmem ki anne... başımda bir ağırlık varda...,,

"Neeee?.. yoksa...,,

Hasta mısın?.. demeye kalmadı bir ande havadis bütün eve yayılıverdi. Az sonra odamın İstanbul tramvaylarından farkı kalmadı. Haminnemden bahçıvan Şaban ağaya kadar bütün ev halkı başıma toplandılar.

Evvelâ: "Nasıl oldu?.. ne zaman oldu?..,, Gibi binbir sorgu sual; sonra ilâç hazırlıkları. İlk iş olarak üzerime bir yorgan daha örtüldü... arkadan koltuğuma dereceyi sıkıştırdılar. Hiç sağlam insana derece konur mu?.. İş anlaşılmasın diye yorganın altında dereceyi ucundan tutup kaburga kemiklerimden birini keser gibi ileri geri oynatmıya başladım. Fakat rahat yok ki daha onu bitirmeden şap! diye alnıma birşey yapıştı baktım: " pöf!.. ,, sirkeli bez!.

Bir elimle burnumu tıkayıp öbürü ile yüzümden akan sirke damlalarını silerken küt! diye karnıma bir taş oturtmazlar mı?. Kızgın tuğla imiş!..

Ben gözlerim kapalı karnımda kızgın tuğla iki yorganın altında buram buram terlerken babam evde kinine, aspirine dair ne bulduysa avucuna doldurmuş birer birer ağzıma tıkamaya başladı. Hepsini bitirdikten sonra bir bardak dolusu ılık suyu boğazımdan içeri boca etti! Önce "bu ılık su da ne?,, Diye merakettim amma sonra söylediler... mikrop kalmasın diye bardağın içine ateş atmışlar Meğer benim hap diye yuttuklarımın bir kısmı da sönmüş kömür değil mi imiş!..

Nihayet akıllarına geldi; bir de dereceye bakalım dediler... eyvah.. 39!... şimdi ne yapmalı?.

Ağabeyim derhal sokağa fırlayıp doktor aramıya çıktı.

Ben bu kararı duyunca hakikaten sık sık nefes almıya buhar kazanı gibi terlemiye başladım.

Bereket birisi pencereyi açmış olacak ki yüzüme hafif bir rüzgâr esmiye başladı.

"Oh; ne iyi!,, gözlerimi aralayınca bir de ne göreyim?.. Hanımnem baş ucuma oturmuş bir şeyler okuyup yüzüme üflemiyor mu?

Ben: "kâfi, istemez.. ,, diye hanımnemi bu fikrinden vazgeçirmiye çalışırken doktor da gelmiş olacak ki kapı çalındı.

Zaten yatağıma da yatacağıma da çoktan pişman olmuştum, Odada yalnız kalan hanımnem de doktoru karşılamağa çıkınca pantolonu taktığım gibi arka kapıdan kendimi sokağa dar attım.

Yolun ortasında nereye kaçacağımı düşünürken birisi kolumdan tuttu. Baktım... müdür bey: " Müsamereye değil mi? Haydi yürü beraber gidelim... geç te kaldık amma zararı yok.. senin monoloğ söylemene daha yarım saat var!..,, diyordu...

Necat Aziz

ŞEN FIKRALAR

Hesaptaki kısmet

Küçük Muhsin elindeki hesap vazifesini altı defadır yanlış yapıyordu. Muallim yedinci defa olarak Muhsinin vazifesini geriye verirken:

— Oğlum dedi yine yanlış yapmışsın, kırk para noksan çıkıyor!

Muhsin hiç düşünmeden cebinden kırk para çıkardı vazife kâğıdına sararak muallime uzattı ve:

— Şimdi tamam efendim dedi. Kırk parayı elden veriyorum.

— ?!!

Deli oldu

Hasta yatakta yatıyordu. Doktor:

KURULTAY

Afacan
Bir toplantı yapıldı
Dolmabahçede bu ay:
Ağustosta açıldı
Bak, ikinci Kurultay!..

Şişko
Gel, Afacan!. Bu günde
Alayı bırakalım!...
Kurultay ne iş yapar,
Bana anlat bakalım?.

Afacan
Bu Kurultay çalışıp
Her müşkülü yenecek:
Türk milletinin dili
Artık temizlenecek!..

Şişko
Afacan!.. Açık söyle,
Ver bana biraz fikir:
Nasıl temizlenecek?...
Dilimizde var mı kir?..

Kanguro Kardeş

1 — Konguru kardeşler bugün güzel bir oyun oynamayı düşünüyorlardı. "Acaba nasıl eğleneceğiz,, diyorlarken:

Kula: — Aman.. Aman.. Karşıdan bol donile Acar geliyor. dedi.

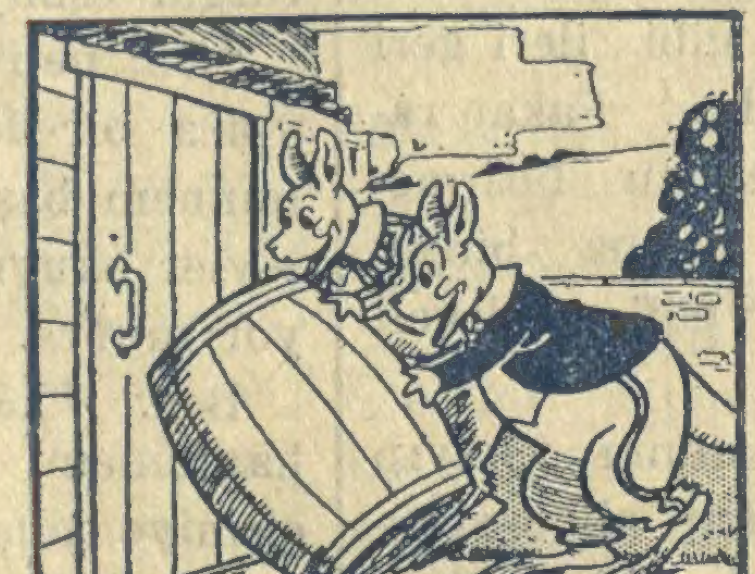

2 — Hemen oradaki su fıçısının arkasına saklandılar. Acar geldi. Kapıyı vurdu. İçeri girdi. ötekiler Acara dört gözle dikkat ederek fıçıyı kucakladılar.

Afacanla Topuz Zenci ç

1— Tepedeki vahşileri görünce Habeşistan prensinin, vezir hazretlerinin ödleri patlamıştı. Hele hizmetçi zenci kollarını açarak korkusundan nereye kaçacağını şaşırmıştı. Vezir hazretleri hemen silâhını eline alarak bu çöl hırsızlarını güya kurşun yağmuruna tutmak için hücum emrini vermişti. Fakat bu sırada Topuzla Afacanın aklına çok büyük bir fikir gel miş, bunu yapmak için hemen koşmağa başlamışlardı?

Acaba Afacanla Topuzun aklına ne gelmişti. Güldüklerine bakılırsa bunun çok afacanca bir şey olacağı meydandadır.

2 — Do
hizmetkârı h
onları bir k
ken kuyunu
geçirerek b
larının üze
Afacanla To
ediyor ve
çıyordu.

— Yat.,
— Cıv..

Diye ku
kârı hırsız
menediyorla

4 — Artık ağaçlar iyice eğilmişti, Afacanla Topuz şimdi hırsızları çil yavrusu gibi dağıtacaklardı. Mısırlılar, kimbilir neye uğrayacaklaadı.

Afacan makarayı bırakıverince gergin ağaçlar birdenbire eski vaziyetlerini almak için hızla arkaya doğru savruldular.

Küçük prens sevincir.den adeta çıldıracaktı. Ellerini ellerine vuruyordu.

5 — Ar
Hindistan c
Şimdi ki
Kimisinin
Mızrakla
Şimdi b
Bu kaçm
bir kenara
Afacanla
sevinç içind
olmuşlar; k

Ağustos

Gözünü seveyim hey
Ağustas ta bitiyor..
Afalladı Şişko Bey,
Ağustos ta bitiyor!..

Mekt
Bir p
İçimi
Ağust

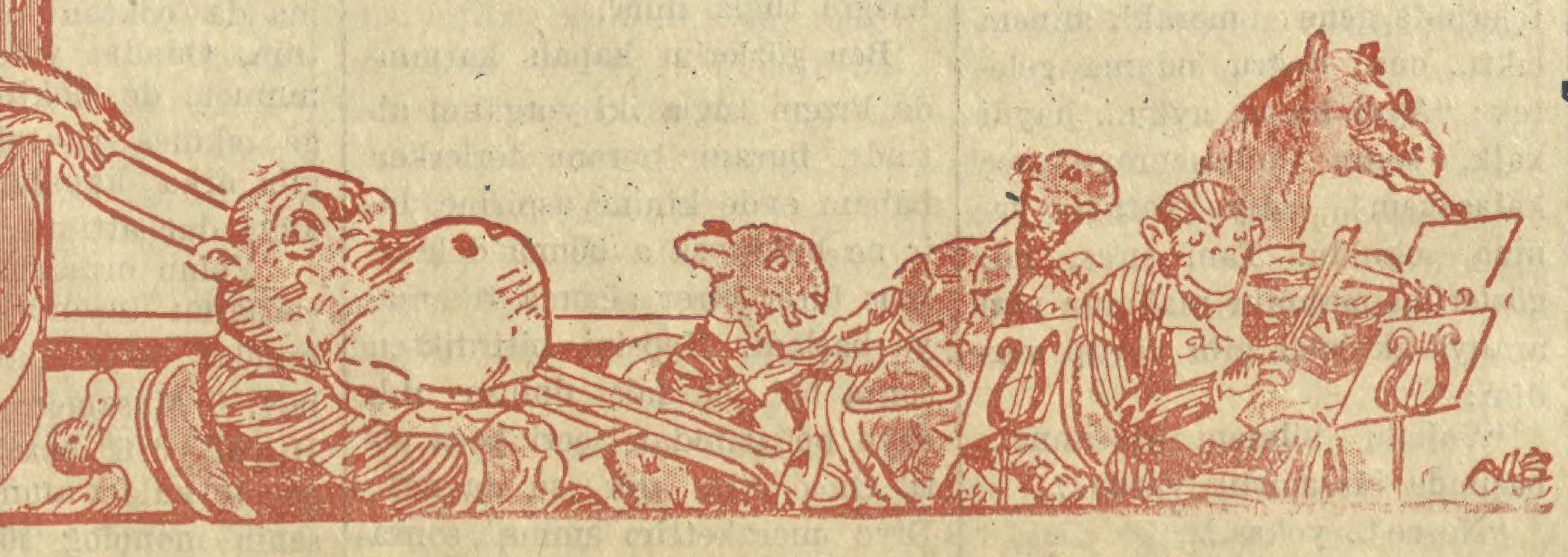

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek

uğu- kıyafetinden kurtuldular

— 9 —

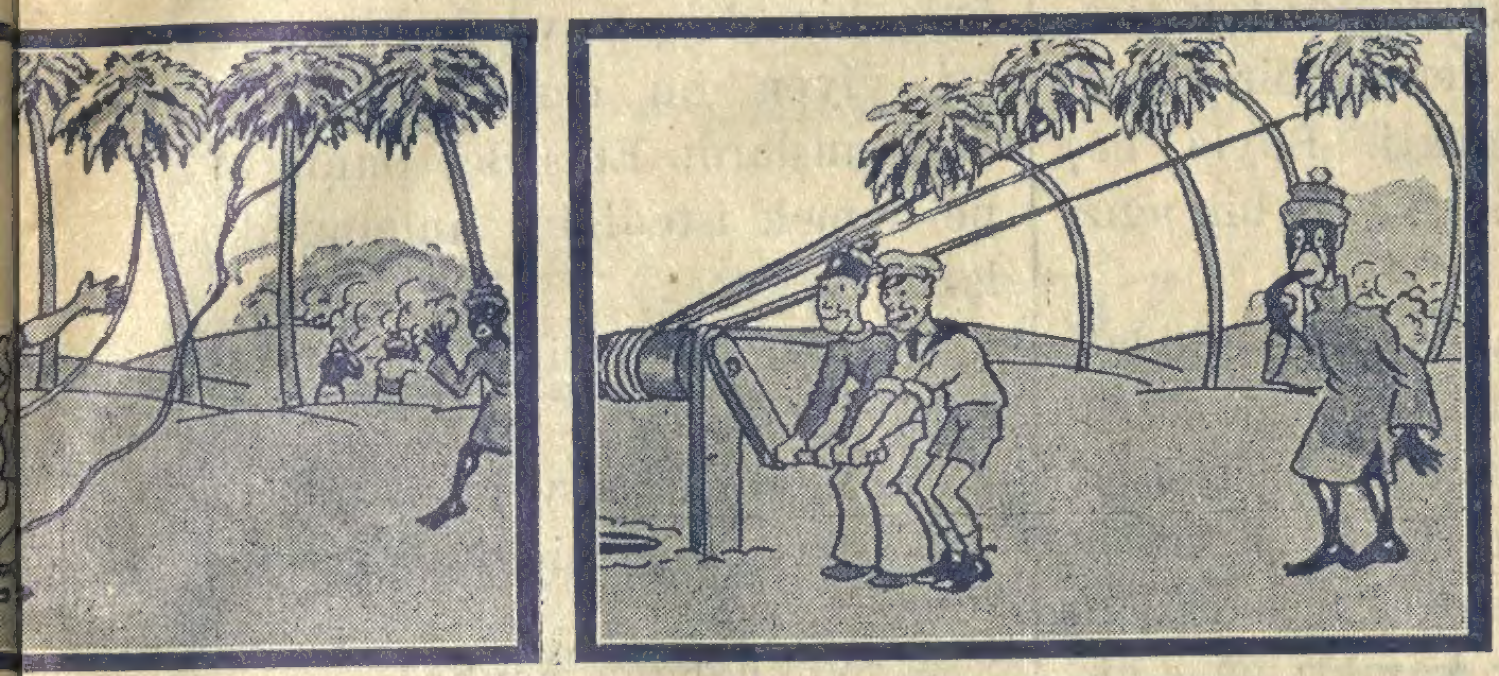

uyua koştular. Vezirle
ın üstüne ateş eder ve
ika olsun durdururlar-
ine hemen birer ilmik
Hindistan cevizi ağaç-
attılar. Prens hazretleri
ne yapacaklarını merak
dan onların yanına ka-

r atan vezirle hizmet-
hşilerini ileri atılmaktan

3 — Nihayet Afacanla Topuz iplerin ilmiklerini ağaçlara iyice geçirdikten sonra kuyunun çıkrığını döndürmeğe ve ipleri sarmağa başladılar. İpler gerildikçe ağaçlar beri yana doğru geliyordu.

Prens hazretleri bu işe parmak ısırıyordu. Acaca kölesi olan bu iki çocuk neler yapacaklardı? Afacanla Topuza gelince, onlar oynayacakları müthiş oyunun hızsızlara nasıl tesir edeceğini çok iyi bildiklerinden sevinç içinde idiler. Ve durmadan döndürüyorlardı.

doğru sarkan ağaçların hızlıca eğilmelerinden üzerindeki bütün
ri bir mermi sağnağı gibi vahşilerin üzerinde toplandı.
n kafasında bir Hindistan cevizi patlıyordu.
zunda, kimisinin ensesinde cevizler güm güm ötüyorlardı.
e düşüyor, herifler öyle bir kaçış kaçıyorlardı ki sormayın..
a ıssız çöl ortasındk bir fara deliği bin para idi.
biricik kahramanı kendini zanneden Vezir hazretleri ise şimdi silâhını
ış, bu kaçışı seyrediyordu.
uz ise tepenin arkasında oynadıkları bu oyundan o kadar büyük bir
ler ki bu belâyı da böyle korkusuzca atlattıklarından pek memnun
lar atıp duruyorlardı.

— Devamı var —

— Azizim dedi. Günde bir defa yarım bardak ılık suya bir fincan konyak karıştırıp içeceksin!

— İmkânı yok karım aksidir bırakmaz.

— Kolayı var, konyak şişesini yastığının altına saklarız. Siz de hanımdan tıraş olacağım diye sıcak su istersiniz olur biter.

Dediklerini yaptılar. Doktor ertesi gün gelir gelmez evin hanımı kapıdan karşıladı.

— Doktor! dedi bizim Bey deli oldu galiba.

— Neden?!

— Dündenberi on dakikada bir tıraş oluyor da..

— ?!!!

Ikmal imtihanında

— Ahmet sorulan suallerde " Dinamit „ varmış..

— Ee.. ne olmuş!...

— Ne olacak.. Dinamit çocuğu patlatmış..

— Desene sınıfta yine takla attı!.

KURULTAY

Afacan	Afacan
Aptal!. Bu dil başka dil.. *Yani söz, lâf demektir!..* *Bunun için verilen* *Çok mutlu bir emektir!..*	*Evet!. Arapça sözler* *Mekkeye gidecekler!..* *Yabancılar uzağa* *Seyahat edecekler!...*
Şişko	Şişko
Dur, anladım: Çıkacak *Ecnebi kelimeler!..* *Yerine konulacak* *Öz Türkçe birer birer!..*	*Türk milletine oldu* *Bu (Dil savaşı) caba!..* *Dilimiz düzelecek,* *Varolsun Gazi baba!..*

lerin Maceraları

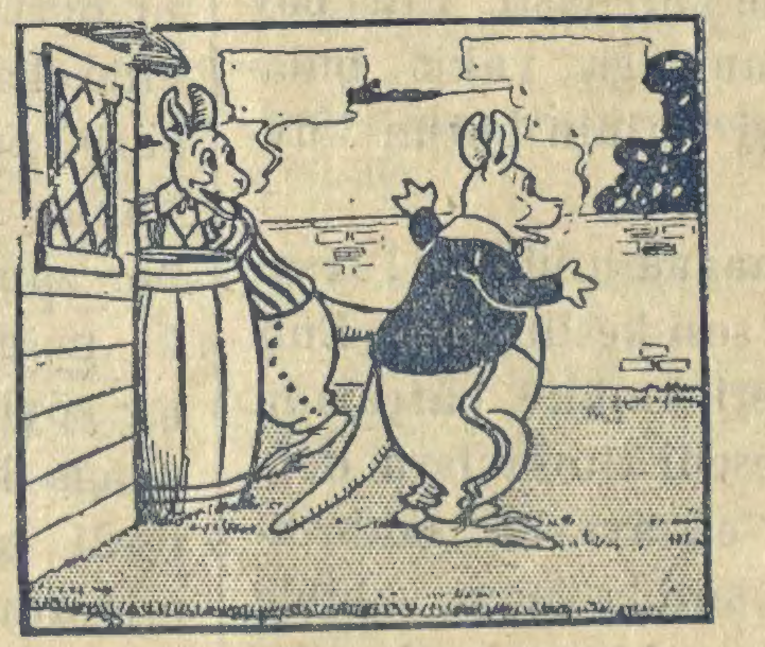

3 — Acar evin içine girince hemen fıçıyı kapının yanına getirdiler. Ve kapıya dayadılar. Bula gülüyor: Aman, ne hoş bir oyun olacak Acara! diyordu. Kula da gülmeden katılıyordu.

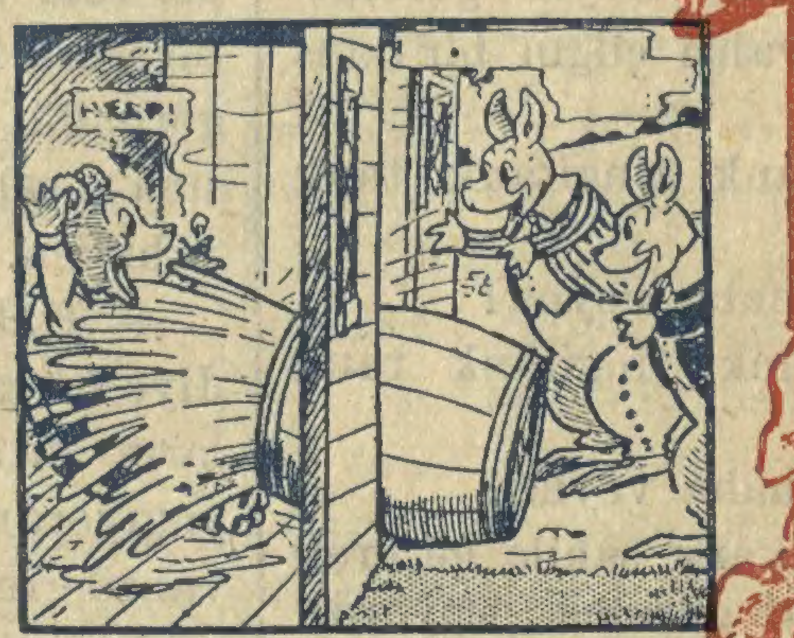

4 — Acar, evin içinde kimseyi bulamayınca tekrar kapıya dönmüş ve bütün kuvvetile çekip açmıştı. Fakat açmasile koca fıçının devrilmesi bir olmuş ve sular Acarı baştan aşağı sırılsıklam ıslatmıştı. Afacan Kangurular gülmekten katılıyorlardı,

ta bitiyor!

az kaldı.
ık yaz kaldı,
as kaldı,
a bitiyor!..

Eylûl Bey çıktı yola..
Bakmadan sağa sola
Geliyor.. Kutlu ola...
Ağustos ta bitiyar!

AFACAN

rseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Afrika yamyamları Tingitang tingitang tank tink Veyhaha veyha naraları atarak Enis Beye yaklaşıyorlardı

Yazan: Sezai Attilâ

— 39 —

— Tingitank tingitank tank ting.

— Veyhahaha veyha!

— Tingitank tingitank tank tink.

— Veyhahaka veyha!

Tayyareci duraklamıştı ne oluyordu.

Acayip bir tempo, tuhaf bir nağme ile ormanı sarsan bu sesler neydi? Oraya doğru gitmek mi yoksa kaçıp uzaklaşmak mı lâzımdı. Sesler suyun tenba taraflarından ve karşı sahilden geliyordu. Yürümeğe karar verdi. Aynı zamanda mükemmel bir de atlet olan sporcu Enis Bey öyle her gürültüye papuç kaptıracak kadar tabansız değildi. Her adımda etrafı dinliyerek her adımda üstündeki ağaçları, yanındaki çalılıkları tetkik ederek yürüyordu. Enis Bey tam bir izci gibi hareket ediyor ve en anî tehlikelere karşı daima tetik duruyordu.

Bir saat kadar yol almıştı, orman kararmağa başlıyordu. Birdenbire durdu. Beş on adım ötede yüzü nehire doğru dönük bir yamyam duruyordu. Başında çeşit çeşit tüyler ve tuvaletler bulunan bu zenci elinde uzun bir mızrak taşımakta idi.

Bir elinde kalkanı belinde de "Tamahkav,, denilen keskin satırı vardı. Alaca karanlıkta bir heykel gibi duruyor hep etrafına bakınıyor sonra yine nehirin karşı sahilini gözetiyordu. Karşı tarafta ise Enis Beyin göremediği yerde vahşi çılgın bir dans vardı.

— Tingitank tingitank tank ting.

— Vevhahaha veyha!

— Tingitank tingitank tank ting.

— Veyhahaha veyha!

Enis Bey karşı sahile geçerek olup bitenleri görmek istiyordu amma bu adamların elinden kurtulmanın sonra kolayı yoktu.

Bir yakalandı mıydı felâket demekti. Fakat acaba o tarafta neler oluyordu. Sahilde bekliyen vahşi her halde bir nöbetçi olacaktı. Fakat acaba neyi! kimi? Ne için bekliyordu? Bunu hakliyabilir miydi? Bir el tabanca atsa vahşi derhal yuvarlanırdı amma ötekiler de silâh sesini duyunca boş durmazlardı ya!.....

Bütün bunları bir şimşek sür'atile düşünen genç tayyareci kararını vermiş, nöbetçiyi büyük av bıçağile bir vuruşta yere sermeği tasarlamıştı. Ondan ötesi kolay olacaktı.

Şimdi bir yılan çevikliği ile sokuluyordu. Nöbetçi suya doğru dalgın dalgın bakıyor gördüğü manzaradan ürkmüş olacak ki adım adım da geriliyordu. Bu suretle Enis Beye yardım ediyordu. Vahşinin de hakkı vardı. Gördüğü manzaradan ürkmekte yerden göğe kadar haklıydı. Beş altı timsah ağızlarını açmış kafalarını sudan çıkartarak yamyama doğru yaklaşıyorlardı. Bir taraftan Enis Bey yaklaşıyor bir taraftan da yamyam geriliyor timsahlar inşan eti yemek için hazırlanırken bir taraftan da ağaçlıklar arasındaki vahşi uğultular, korkunç sesler devam edip gidiyordu.

Enis bey sokuldu ve hazırlandı vahşinin arkası kendisine dönüktü esasen yamyam gözlerini timsahlardan ayıramıyordu. Timsahlar artık sahile çıkmışlardı ki vahşi hemen geriye dönüp uzaklaşmak istedi bu seferde tayyareci ile karşılaştı. Enis bey daha davranmağa vakit bulamadan vahşi sesinin bütün kuvvetile:

— Haaaaaaaa hiiiiiiiiii! Haykırdı fakat sesi kesilmeden Enis beyin hançeri kalbini parçaladı. Enis bey cesedi timsahlara doğru savurdu canavarlar saldırdılar tam bu sırada karşı sahilde bir sürü kıyam kıyam muharebe göründü. Enis Bey ağaçlık arasına saklanmış seyrediyordu. Sahilden.

— Haha! haha! haha! haha! diye feryatlar yükseliyor timsahların üstüne yağmur gibi ok yağıyordu. Kösele gibi derileri vahşilerin o hile dilnebaz canavarlar ellerine geçirdikleri yamyamı göz açıp kapanıncaya kadar yemişlerdi. Enis beyin aklına birdenbire bir şeytanlık geldi. Karşı sahildeki yamyamlar matem tutarak saçlarını yoluyor dizlerini dövüyorlardı. Arkadaşları için çok vahlanmışlardı tayyareci doğruldu sahile yaklaştı karşı taraftaki yamyamlar hayretten kendilerini alamadıkları için bir şey yapmıyor put gibi duruyorlardı. Genç tayyareci tabancasını çıkardı timsahlara ateş etmeğe başladı. Şimdi dört beş timsah gebermiş leşleri suyun üstünde yüzmeğe koyulmuştu. Afrikada timsah öldürenler yamyamlar için mukaddes sayılırdı. Bir tek timsah öldürmek demek bir kabile kurtarmak demekti. Böyle beş tane timsah ölünce hep bir ağızdan:

Bodat! Bodat! Bodat! Bodat!

Diye haykırmağa ellerile Enis Beye işaret etmeğe başladılar. Tam bu sırada karşı sahilden bir sandal gelmeğe başladı. Bu pek iptidai bir kayıktı ağaç gütüğünden oyulmuştu. İçinde bir yamyam vardı. elindeki küreği bir sağdan bir soldan suya daldırıyor, kaçar gibi yaklaşıyordu. Enis Bey ne yapsın, nereye gitsin şaşırmıştı. Fakat her halde vahşilerin arasına girmek doğru bir hareket olamıyacaktı. İşi oluruna bıraktı vahşinin gelmesini bekledi, tabancası elinde idi vahşi çıktı. Sahile ayak basar basmaz yere kapandı sürüne sürüne yaklaşmağa başladı. Enis Beytetik duruyordu. Vahşi tamamile yaklaştı tayyarecinin evvelâ sağ ayağını sonra da sol ayağını öptü. Sonra da diz çökerek elile karşı sahili gösterdi. Bir sürü nutuk söyledi. Tayyareci bunun hareketlerinden, yüzünün her zaman değişen çizgilerindeki manadan kendisine iyi sözler söylediğini anlıyordu. Vahşi ayağa kalktı. Elile sandalı gösterdi tayyareci artık ses çıkarmıyordu. Ormanda tek başına dolaşıp bügün bir ölüm tehlikesi geçireceğine yamyamlar arasında can vermeğe razıydı artık, hiç düşünmeden sandala bindi karşı sahilden bir çığlıktır koptu. Vahşiler seviniyorlardı.

Kayık yamyamlarla dolu sahile yaklaşınca Enis Bey karaya ayak basar basmaz yamyamlar ellerindeki kalkanları, okları, bellerindeki satırları yere attılar. Hepsi yere uzanarak alınlarını toprağa sürdüler. Tayyareci işin farkına varmıştı. Beş tane timsahı birden öldürdüğü için vahşiler kendisine tapınıyorlardı. Büyük bir kralmış gibi elile kalkmalarını işaret etti. Doğruldular. Tayyareci sanki bu vahşiler dilinden anlarmış gibi dalgınlıkla:

— Ne idi o deminki gürültü?! Diye sordu.

— ?!!...

— ?!!...

— ?!!...

Yamyamlar hep biribirlerine bakındılar. Fakat bu sorguda öyle bir dehşet vardı ki insan eti yiyen bu canavarlar bile korkmuşlardı. Enis Bey bunların ne demek istediğini anlamadıklarını sezince:

— Tingitang tingitang tank ting.

— Veyhahaha veyha!

— Tingitank tingitank tank ting.

— Veyhahaha veyha!

Diye tıpkı onların çıkardıkları gürültüyü çıkardı ve sonra da elile ve gözlerile işarət ederek:

— Bu nedir? diye sordu. Tam bu sırada yamyamların sanki babaları tuttu. Tahta boruları üfleyerek, dümbelek çalarak, nare atarak aynı gürültüyü çıkarmağa ve bir kaplan kadar çevik hareketlerle oynamağa, zıplamağa başladılar. Reisleri elile yürümesini işaret etti. Enis Bey yürüyordu. Biraz sonra bir meydan ormanlığa geldiler. Vahşiler hep aynı sesi çıkartarak zırlıyorlardı. Enis Bey hayretten, dehşetten donmuş kalmıştı. Gözleri bağlı iki beyaz adam birer odun parçasının üstüne oturtulmuş, arkalarında toprağa çakılan uzun ve kalın kamışların uçları eğilmiş saçları bu kamışın ucuna bağlanmıştı.

Enis Bey müthiş bir karar verdi. Yamyamlar her halde bunları kesip yiyeceklerdi. Herifler var kuvvetlerile haykırıp oynarlarken tayyareci birdenbire:

— Heeeeeeeeeyyyyyytt! diye nara attı. Ses kesildi şimdi de yamyamlar sustular. Tayyareci elile bu adamların gözlerini açmalarını söyledi. Yamyam reisinin gözleri döndü, arkadaşlarına bir şeyler söyledi, müthiş homurtular yükselmeğe başladı. Yamyamlar isyan ediyorlardı. Enis Bey için çare kalmamıştı, kendisi de tehlikedeydi. Fakat ortalıkta iri yağız bir köpek imdadına yetişti. Yine işaretle:

— Durun! dedi, tabancayı çekerek köpeği vurdu ve:

— Takip edin! diye işaret ederek sahile doğru yürüdü. Yamyamlar şaşırmışlardı, ne oluyordu bu adama? Fakat ses çıkartmadan da takip ediyorlardı.

— Devamı var —

Büyük Müsabakalar

Bilmece : 98

Bu haftaki bilmecemiz resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 98 inci bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

İşte size çok kolay bir bilmece.. Burada sırasile 10 tane resim vardır. Bu resimlerin isimlerini bulabilir misiniz? Eğer halledebilirseniz cevabınızı yukarıda yazılı adrese gönderiniz. Mektuplarınızı açık bıraktığınız taktirde 40 paralık pulla cevaplarınız bize gelebilir.

Hediyelerimiz

Birinciye: Fotoğraf makinesi

İkinciye: Çocuk Sesinin 9uncu cildi.

50 inciye kadar: Albüm, kalem, şekerleme, kitap, çikolata verilecektir.

Bulmaca: 40

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 40 ıncı bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

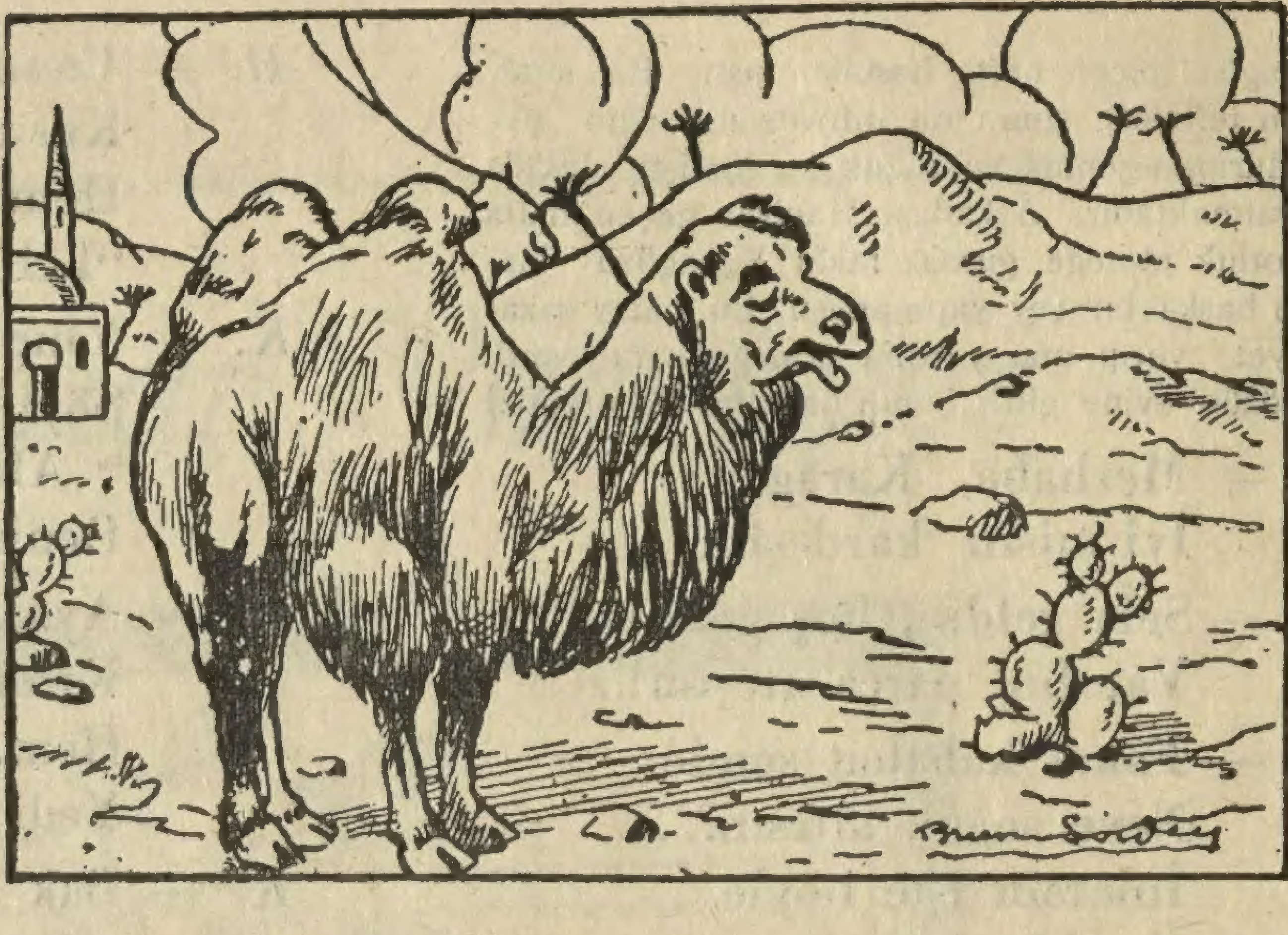

Resimde gördüğünüz deve sahibini kaybetmiş. Fakat adam gizli bir yerde durarak deveyi gözetliyor. Acaba siz bu resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

94 numaralı kelimeli kelimeli bilmecemizin halli: Ş - KİK - YULAF - HOLİVUT ŞİLİ-KAV-F.U-T. idi. Doğru halledenler arasından 1 eliye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir lâstik top kazanan

Beyoğlu 17 inci ilk mektep sınıf 4-A no. 565 Şerafettin B.

Bir albüm kazanan

Adapazarı Tüccardan Romanyalı Boroğlu Rıza B. kızı Ulviye H.

Bir şişe kolonya kazanan

Beyoğlu Tarlabaşı Yağhane sok. no, 13 Meliha H.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

İstanbul Albümü kazananlar

Aydın Belediye yazı işleri müdürü Asaf Bey oğlu Feridun, İst. 12 inci ilk mektep sınıf 4 no. 54 İbrahim, Şehremini Tatlıpınar cad. no! 35 Gönülcan, Ankara Hilâl kırtasiye mağazasında Cevat, İzmir Jandarma müfettişliğinde binbaşı İrfan B. kızı Halide İrfan, Fatih Başimam sak. no. 4 Edibe Nazmi H. ve B. ler.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya Blok)

İst. Sultanahmet Yerebatan cad. no. 4 Burhan, İst. Kızıltoprak Rüştiye sok. no. 6 Behıran, Üsküdar Doğancılar cad. Tembeller sok. no. 11 Muzaffer, İzmir Fevzipaşa mah. Numanzade çıkmazı no. 28 Adnan, Bursa Çatalçeşme aralığı no. 25 Nejat, Büyükada Şinasi Riza eczanesi kalfası oğlu Mehmet Ortaköy ilk mektep no. 108 Avram Muşambak, Edirne Baba Timurtaş mah. no. 11 Fahri, Ist. Italyan mektebi S. 4 Soffan, Topkapı Merkezefendi no. 22 suat H. ve B. ler.

Şiir kitabı kazananlar

Beyoğlu Istiklâl cad. no. 192 Emin, Beşiktaş Köyiçi Küçükhamam sok. no. 17 Feriha, Izmir Karşıyaka Belediye sok. N. 26 Lütfiye, Ist. Çapa Kız Muallim Mek. S. 2-C no, 114 Zehra, Bursa Ceza hâkimi Nurettin B. oğlu Afif, Antalya Yonca karşısında bakkal Kululâki Ibrahim ef vasta-Hüseyin, Ankara Nilüfer cad. Ali Azmi B. apart. no. 11 Nejat, Ist. Göztepe Nadir Ağa sok. no. 10 Halûk, Kandilli iskele cad. no. 82 Zühran, Aksaray Camcılar sok. no. 8 Bedriye, İst. Beypazarı apart, no. 11-2 Alin, Ankara Hacı bayram camii 2 inci çıkmaz no. 28 Sevim, Ortaköy Galatasaray lisesi no. 999 Dündar, Adapazarı Avukat Izzet B. oğlu Ali Necdet Bey ve Hanımlar.

Hayvanat kartı kazananlar

Beşiktaş Austro Türk Tütün şirketi Hilmi B. kızı Nüzhet, Galata Arapcamii Mahmudiye cad. no. 171 Ilhan, Tarsus Hayat eczanesinde Hasan, Mersin Ticareti dahiliye Gümrüğü Fevzi B. oğlu Ahmet, Kasımpaşa Hacı Ferhat no. 14 Naciye, Düzce Inhisarlar muhasebe memuru Niyazi B. oğlu Sezai, Bursa Aptal mah. no. 67 Azmi, Ist. Kız Lisesi Melâhat, Isparta Fabrika cad. no. 300 hanede Orhan, Samsun Yeni kırbaç mah. Gazi cad. no. 55 Macide, Trabya Kolcar sok. no. 27 Faruk, Ist. 11 inci ilk mektep S. 4 no. 319 Hikmet, Beyoğlu 4 üncü ilk mektep no. 29 Zıhniye, Samsun Belediye cıvarında Cumhuriyet lokantasında Arslan, Ankara Ismetpaşa mah. Uzunyol no. 22 Sadiye H. ve B. ler.

— SON —

Bulmacada kazananlar

37 numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan köpeği doğru bulanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir spor kemeri kazanan

Kadıköy Behariye cad. Nevzemin sok. no. 20 Tali B.

3 Aylık abone kazanan

Aydın: Saraç Cemal ef. kızı Fehime Neptur Hanım.

Şık bir cep defteri kazan

Pozantı nahiyesinde Mustafa Çavuş mahtumu Hanifi Bey

***DİKKAT:* Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Birer lâstik top kazananlar

(Anadoluya kitap)

Tarsus Rasim B. Fabrikası müdürü Ibrahim B. oğlu Aykut, Ist. Kurtuluş Tram-cad. Pavloviç apart. no. 3 Cevza, Orta Tedrisat Müdiri umumisi Hasan Ali Bey oğlu Can, Ankara Iktısat Vekâleti Maadin U. M. Leman H. kardeşi Perihan, Ist. Cağaloğlu Himayei Etfal sok. no. 11 Vecahat Trabzon 6 ıncı Jandarma mıntaha mülhakı yüzbaşı kâmil B. torunu Alp Arslan, bey ve hanımlar.

Bisküit Kazananlar

(Anadoluya kitap)

Trabzon kefelizade keleş bey mahdumu Mustafa, Beyoğlu Ağa cami Öğüt sok. no. 18 Mayzarat. Goldşmit mek. s. 4 no. 128 Marko, Uluköy Orta mek. no. 139 Gazanfer, Adapazarı Salbur Emin Muharrem vastasile Mustafa, Ist. 44 üncü mektep mezunlarından Meliha. Izmit Ist. cad. Ömerağa mah. no. 214 Mihri, Uzunköprü Muallim Münevver H. kızı Belkıs, Arnavutköy Vezir köşkü cad. no. 7 kemal, Beşiktaş köyiçi cad. Altay bey sok. no. 9 Istefan bey ve hanımlar.

Boya kalemi kazananlar

Beyoglu Tozkoparan Melek apart. no. 1 Muharrem, Samatya Hacı kadın cad. no. 90 Nimet, Tayahur mah. Açıkbaş aralığında G. Nuri, Samatya Davutpaşa mah. Çekurçeşme sok. no. 37 Vildan, Kırklareli Pınarhisarda 3 üncü Tabur kumandanı mahtumu Şemsi, Ankara Merkez kumandanlığında Harcırah memuru Sait bey oğlu Adttan, Büyükada Yılmaz Türk cad. no. 13 Hacidino, Izmır Keçeciler mah. Emmiye sok. no. 21 Niso Şeni, Zonguldak posta kutusu no. 21 İbrahim, Beyoğlu 44 üncü ilk mek. s. 4 no. 121 Mustafa, Mersin B. Emin Y. Kâzım beyler ticarethanesinde Süleyman bey ve hanımlar.

— SON —

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Hediye Kazananlar

Ist. Nişantaşı Şair Nigâr sok. no. 56 Celâl Bey Afacan Bulmacasından bir kutu sulu boya takımı kazanmıştır

"Afacan„ Bilmece kuponu : 98

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 40

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört,, 50 „

NEZLE GEÇİREN ENFİYE

(Karagöz geçen hafta hastalanmıştı. Bu sıcak havalardan terlemiş, sonra da ihtiyatsızlık edip üstüne dondurma yemiş ve soğuk su içmişti. Halâda yatakta yatmaktadır. Arkadaşı Hacivat geçen hafta ona doktorluk etmeğe gitmiş, fakat Karagözü kızdırmaktan başka bir şey yapmamıştı. Bu hafta şakaya nihayet verip ona yardım etmeğe karar verdi ve Karagözün evine gitti. Şimdi bakalım ne olacak:)

H. — Merhaba, Karagöz ;
İyi misin kardeşim

K. — Sefa geldin, hoş geldin;
Var bir parça ateşim!..

H. — Fakat kabahat sende:
Neye soğuk alırsın?...
İnlersin işte böyle,
Yataklarda kalırsın!..

K. — Hastayım .... konu, komşu
Bana bir ilâç bulsun!...

H. — Allah ziyade etsin,
Şey.. pardon geçmiş olsun!..

KARAGÖZ

(Yine sinirlenerek)

Herif!.. Yine ağzında
Birşey geveliyorsun!...
Beni kızdırmak için
Galiba geliyorsun?!..

H. — Canım!.. Ağzım alışmış,
Kusuruma bakma sen!..
Hem böyle "lep,, demeden,
"Leblebi,, yi çakma sen!...

K. — Yine bu sözü yutmaz
Söylesen de alığa:
" Allah ziyade etsin!.. „
Denir mi hastalığa?!..

H. — Ayol, böyle şakaya
Kızar mı arkadaşlar ?...
Hem, sen kolay ölmezsin :
Yedi tane canın var!..

K. — Bak yine bir halt ettin
" Yedi canlısın.. „ diye!..
Beni, sen utanmadan,
Benzettin bir kediye!...

H. — Evet!.. Bir hata ettim,
Sana diyelim: Köpek!..
Kedi gibi değildir.
Sadıktır, usludur pek!..

K. — Herif!.. bu sözlerinle
Beni deli edersin!..
Köpek senin babandır,
Allah belânı versin!

HACİVAT

(Bir kahkaha savurur)

Aman; kardeşim!... kızma,
Şakadır bütün sözüm!..
Var ol benim akıllı,
Sevimli Karagözüm!..

(Mikrop Hacivatın sinsi sinsi kızdırdığı Karagöz bir parça yumuşar. Hacivat cebinden bir küçük kutu çıkarır ve şöyle sözüne devam eder:)

Şu Kutunun içinde
Güzel bir enfiye var!
Mutlak bunu kullanır
Nezle olan adamlar!..

Bunu çok methediyor
Bütün doktorlar gerçek!..
Al, bakalım Karagöz;
Kuvvetle burnuna çek!..

(Karagöz bu sözlere inanır. Hacivatın elindeki kutuyu alıp bir tutam çeker. Fakat çekmesile yuzünün alt üst olması bir olur. Deli gibi yatağından fırlayıp oda da: " Yandım. Aman!.. can kurtaran yok mu?.. „ Diye Zıpzıp zıplıyarak, bağırmıya başlar. Meğerse hileci Hacivatın enfiye diye zavallı Karagöze verdiği karabiber imiş. Karagöz "İmdat!.,, Diye, bağıra dursun, Hacivat kahkahalarla gülerek sokağa kaçar. Bakalım bu sefer Karagöz de haftaya ona ne yapacak?...)

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 37 —

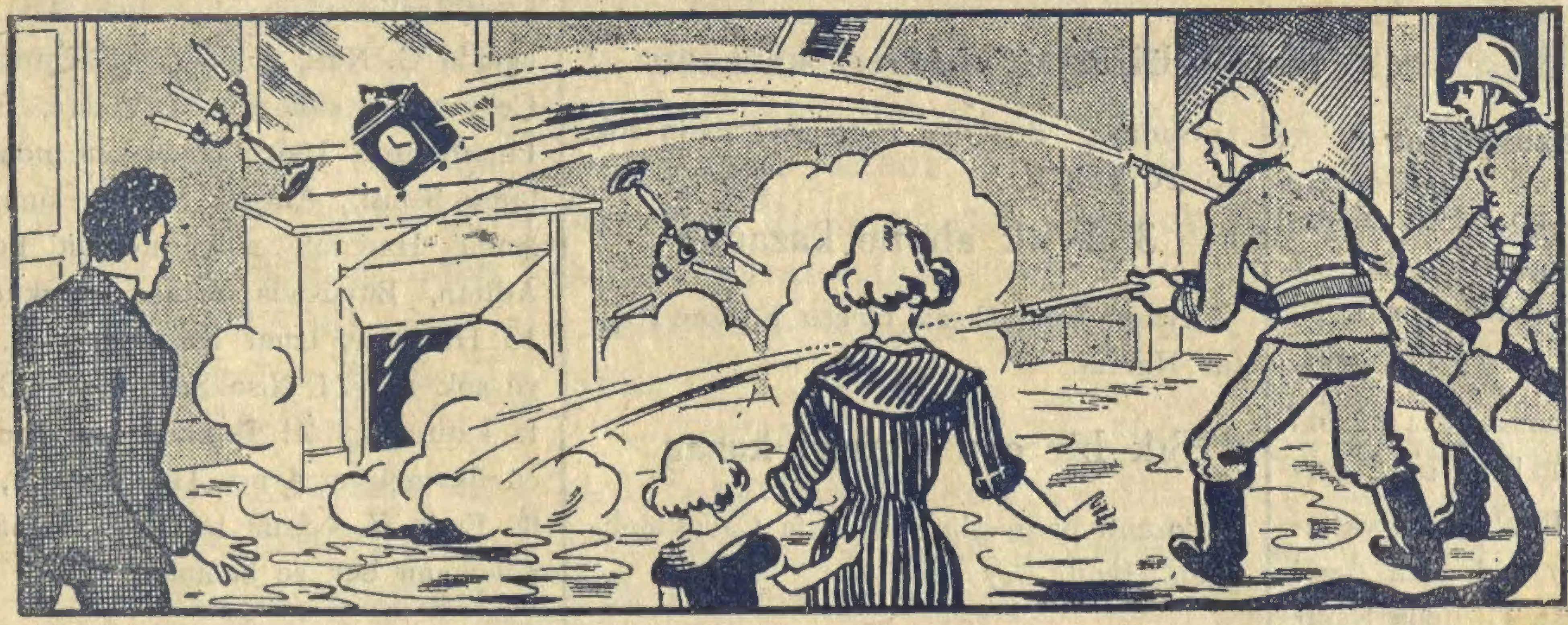

1 — İtfaiye neferleri apartmana girince bütün hortumları sıkmıya başladılar. Sular etrafı dolduruyor, oda göl haline geliyordu. Fakat bacanın tütmesi halâ bitmiyordu. Ortada yangına benzer bir şey de yoktu. Ne saat, ne şamdan ne de oda da bir hayır kalmıştı Her şey ıslanmıştı. Fakat bu duman nereden geliyordu ya..

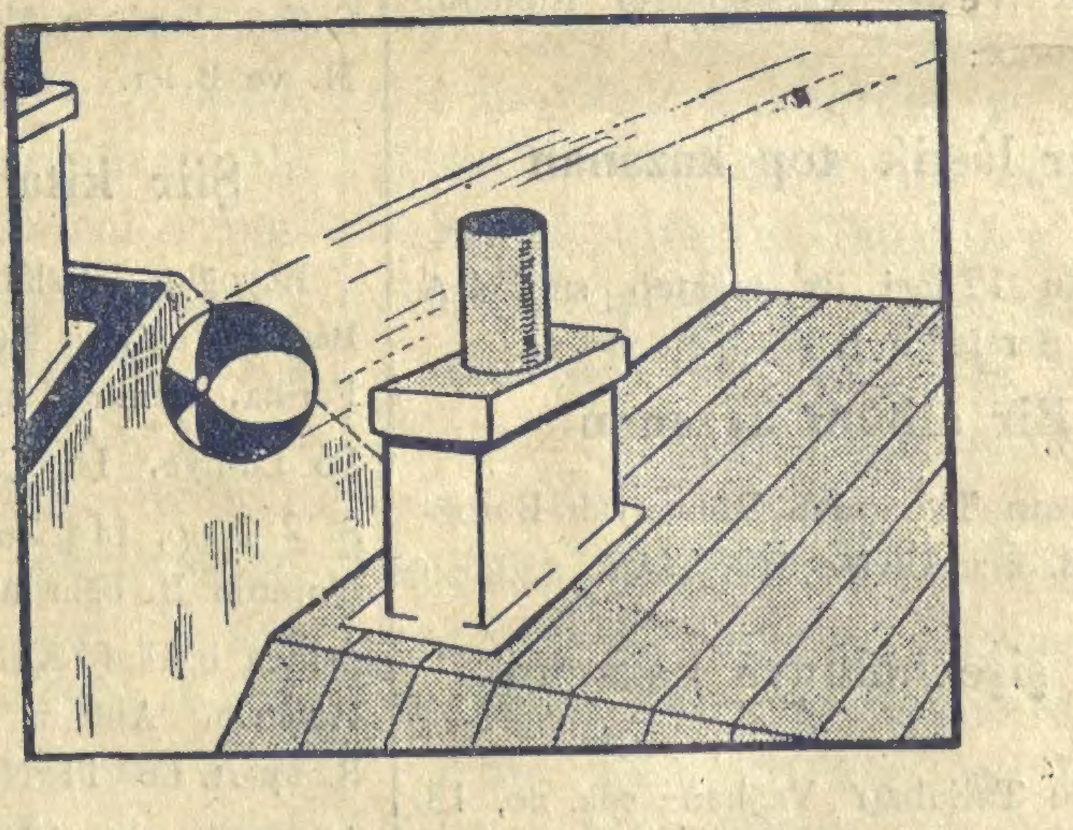

2 — Bereket versin ki o anda hızlı esen bir rüzgâr bacanın üstünde duran lâstik topu atmış ve aşağıya doğru, Pire Nurinin kolları arasına yuvarlanmıştı.

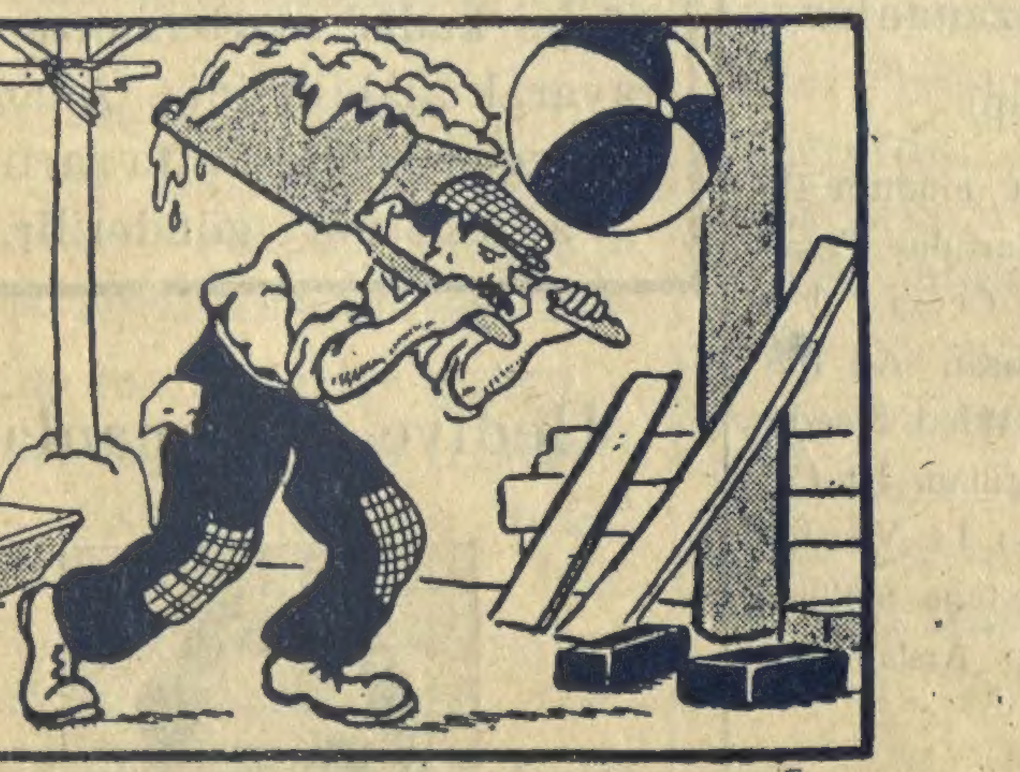

3 — Fakat aksiliğe bakın ki top şimdi daha başka yaramazlıklarda yapıyordu. Damdan düşerken yeni yapılan bir evin aşağısına konacaktı ki bir amele arkasında kireç yüklü olduğu halde oradan geçiyordu.

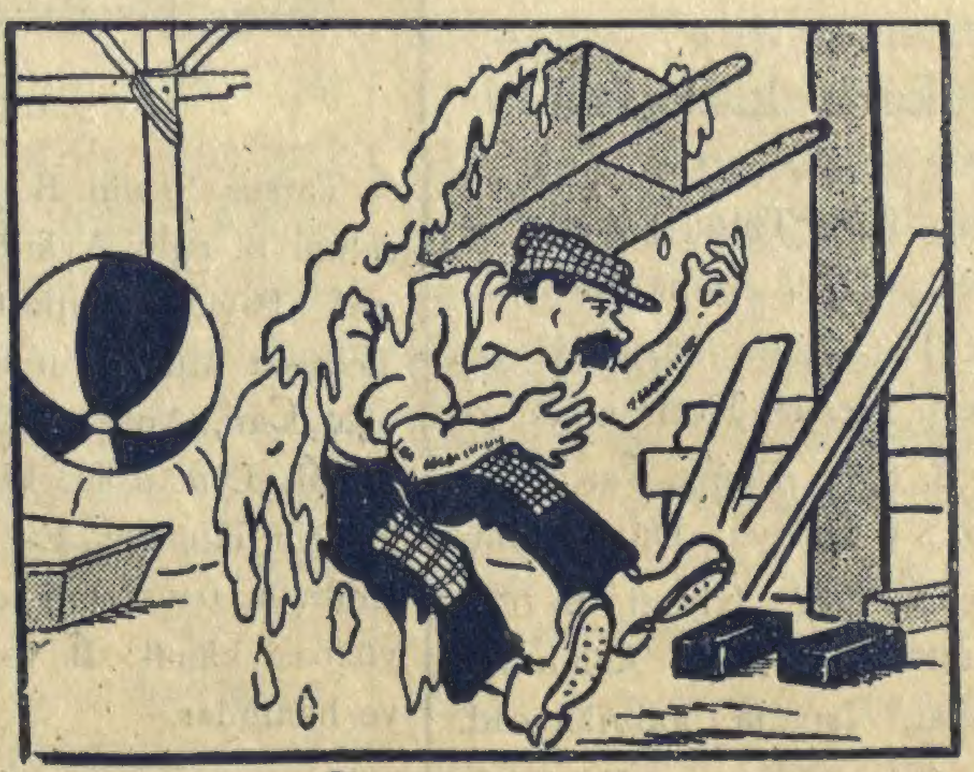

4 — Top birden bire arkasındaki yükle inleyen zavallı adamın başına çarpınca neye uğradığını şaşırdı. Ayakları kaydı. Ve sırtındaki kireçler baştan aşağı elbiselerine döküldü.

5 — Ve Biçare başından tırnağına kadar bembeyaz kireçlere boğulmuştu. Arkadaşları çevresini kuşatmış ona geçmiş olsun diyorlar adetâ mermer bir heykele dönen adamcağıza hayretle bakıyorlardı. — Devamı var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk